

ליח להוריד מהרכב את מכשיר-הקשר ו- קיים קשר מתמיד עם העתודה — עד ש- באו לחלצו.

לאחר פרשה זו עבר בנדה את קורס- הקצינים. ושוב נדמה היה אז שהקאריירה תצבאית שלו הגיעה לסופה: בצבא הכיר בני דה את נועה, בת משק השומר-הצעיר, הצור. הם נישאו. בנדה השתחרר מהצבא בדרגת סגן, ניסה להתחיל בחיים אזרחיים. הם אף נטשו את הקיבוץ לשנה, ניסו להסתדר בעיר. בנדה עבד כמורה-נהיגה והשתכר יפה. אבל שנה אחת בעיר הספיקה להם. הם חזרו לקיבוץ. בלחץ מחלקת-הביטחון של הקיבוץ- הארצי חזר אז בנדה לצבא, לשורה שלימה של תפקידים ומיבצעים. כך הגיע למלחמת- ששת-הימים, כשהוא אב לשני ילדים — גל, בן הארבע, ועופר, בת השנתיים — ומפקד צנחנים.

אחרי שנקטעה רגלו, חזר בנדה במהירות אל מסלול-חיים תקין ומסודר. רק שלושה ימים אחרי הניתוח כבר יצא לבקר בביתו. אחרי שבוע נטש את בית-החולים, התחיל ללכת כמה ימים על קביים — ואחרי-כך בעזרת מקל-משענת בלבד.

יותר קל מצעדה

ה ורשיים אחרי הקטיעה, צנח בנדה ללא סרוטזה — לים, שחה אל סירת-המנוע שאספה אותו בחוף-אשדוד, שם המתינה לו אשתו. כולם הסתכלו עליו כעל מי שיצא מדעתו. אך בנדה לעג להם: "כל מי שמבין בצניחה", אמר, "יודע שהצניחה היא החלק הקל ביותר בכושר המיבצעי שאני רוצה לחזור אליו. אם תניד לצנחן שצעדתי על פרוטזה עשרה קילומטר — הוא יתפעל הרבה יותר."

בצניחה לים לא היו שום בעיות, מלבד תגופת-הוינוק בעת היציאה מהמטוס. אבל בנדה לא מסתפק בכך. הוא רוצה להוכיח לכולם שהוא מסוגל לצנח גם אל הקרקע, לא רק לים. לשם כך החליט להזמין פרו- טזה מיוחדת, שתאפשר לו לצנח על ה- קרקע.

בבית-החרושת גפ"ם, המתקין את הגפיים המלאכותיות לנכי-צה"ל, לא הבינו מה בני דה מבקש מהם. בספרות המיקצועית אין כל תקדים לפרוטזה של צנחן. אבל אם יש משוגע אחד הרוצה את זה, נעשה לו את הפרוטזה לצניחה! אמרו.

בנדה הביא להם נתונים על עוצמת-החב- טה. כשצנחן מגיע לקרקע, הוא נחבט ב- אותה עוצמה כמי שקופץ מגובה של שניים וחצי מטר, עם מישקל של 90 קילוגרם. לפי נתונים אלה החליטו לבנות לו פרוטזה עם

קפיץ בתוכה, שתבלום את עוצמת-הועזוע של החבטה-בקרקע.

בנדה, שקיבל חופשה כדי להתכונן לבי- חנינות-הבגרות שלו, אינו מבזבז אף יום. הוא מתאמן — כשלרגלו הקטועה הפרוטזה הרגילה — בקפיצות מגבהים שונים. הוא קופץ ממדרגות, מעל המיטה, כשהוא מדי- הים את כל מבקריו. מדי פעם הוא מגדיל את הגובה ממנו הוא קופץ, כדי שכאשר תגיע הפרוטזה שלי אהיה מוכן מייד ל- צניחה!

"אני רוצה להישאר בצבא", אומר בנדה, "אבל לא בתפקיד מינהלי. אני אחזור לכו- שר מיבצעי מלא!"

אלה שעוד לפני שבועות אחדים הסתכלו עליו ברחמים, מביטים עתה עליו בהערצה — ומסייעים לו להגשים את הבלתי-אפשרי: צניחה עם רגל מלאכותית.

בשבילי רק הטובה ביותר

תערובת אמריקאית, קינג סייז פילטר